

עֲטָרַת מַרְדְּכָי

הַשִּׁיעוֹר הַשְּׁבוּעִי

שֶׁל מוֹרִינוּ רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה

הַגָּאוֹן הַמְּקוּבָל

רַבֵּי מַרְדְּכָי עֲמִיידָה שְׁלִיט"א

בְּעֵינַי

מִטְּבַע הַבְּרָכָה

חִיצוֹן קוֹדֶם, בְּאוֹר הַלְּבָנָה

6

יוֹם שְׁנֵי ל' כִּסְלוֹ תשע"ח

תוכן העניינים

ג	חיצון קודם, באור הלבנה
	דעת השד"ה, בענין חנוכה
ג	ובענין פנימי וחיצון החיצון במטבע הברכה
ד	השינוי בין נהר שלום לסידור הרש"ש
ד	חיצון קודם באור הלבנה
ד	שימת השד"ה באור הלבנה
ז	מעמו של הרש"ש, פאת השד"ה
ח	הרב נסים עני ובמעיל אליהו, בהשד"ה
י	אור הלבנה, סדר הזיווגים שבסידור אינו סדר הכוונה
יב	בהקדמת רחובות הנהר מבואר שזיווג דרעותא - קודם
יג	זיווג דרעותא, נשיקין
יד	ישוב השד"ה לשאלה שבענין זיווג דרעותא
	אור הלבנה, אין ראיה להרב פתח עינים
טז	מסדר וציור הכוונה שבסידור
טז	הרב נסים עני והשד"ה, סדר הכוונה בפועל ב"ברוך
יז	ציור כוונת תיבת ברוך לפי הרב נסים עני והשד"ה
כ	בתיבת אתה, פנימי קודם
כא	בתיבת ה', חיצון קודם

הערות והארות אפשר לשלוח בכתב או במייל ליורם יונה לכתובת

הקלדה סדר ועימוד

פיניוח ושחזור כתבי יד

054-5623920

02-5506245

YONA.YORAM1@GMAIL.COM

מטבע הברכה - חלק העמקה ועיון

חיצון קודם, באור הלבנה

דעת השד"ה, בענין חנוכה ובענין פנימי וחיצון דחיצון במטבע הברכה.

את השיעור היום נפתח בעדות קצרה על שני ענינים, שסיפר הרה"ג רבי יצחק לוי שליט"א, ששמע מפי סבו הגאון המקובל רבי יעקב דוויק זצוק"ל, שהיה תלמיד נאמן למו"ר השד"ה זיע"א, ושהיה נכד אחיו של מו"ר השד"ה זיע"א.

[א.] כאשר מו"ר השד"ה, זיע"א עלה [בערך בהיותו בגיל 30 שנה] והגיע מחלב לירושלים לשיבת בית אל, כיבדו אותו שם בהדלקת נרות חנוכה. והנה ידוע ששיטת בית אל היא, שלאחר שמברכים ברכה ראשונה של להדליק נר חנוכה, מיד מדליקים את הנרות. ואת ברכת שעשה ניסים ושהחיינו, מברכים לאחר הדלקת הנרות. אבל השד"ה סבר אחרת, והוא שההדלקה תהיה רק לאחר ג' הברכות כולם¹, וכך עשה כשהדליק בבית אל.

[ב.] בענין סדר הזיווגים במטבע הברכה, פנימי דחיצון וחיצון דחיצון - מי קודם, הנה הגם ששיטת השד"ה הכתובה בספרים היא שחיצון, דחיצון קודם לפנימי דחיצון [וכמ"ש בנה"ש]. מכ"מ סיפר הרב הנ"ל שכל חייו היה השד"ה מסופק בענין זה מי קודם למי [שהרי בסידור פנימי דחיצון קודם], ובסוף חייו הכריע השד"ה שפנימי דחיצון, קודם לחיצון דחיצון [וכמ"ש השמן ששון].

¹ ראה כוונות זמניות [דף ל"ט אמצע ע"ב], ששם לאחר ברכת שהחיינו של חנוכה, כתב וז"ל:

ואח"כ [היינו לאחר ברכת שהחיינו] ידליק נר אחד שהיא עיקר המצוה, ואח"כ יאמר וכו'.

שזו שיטת השד"ה.

השינוי בין נהר שלום לסידור הרש"ש.

נשוב למטבע הברכה, ונזכור שבנהר שלום [דף כ"א סוף ע"ג תוך ד"ה ברוך], **סדר** הכוונה הוא, שבין בזיווגים ובין בהמשכת השפע - **חיצון דחיצון קודם**, ואח"כ פנימי דחיצון. אבל בסידור הרש"ש [הנדפס דף כ"ד ע"א] **פנימי דחיצון**, קודם לחיצון דחיצון. ובסתירה זו דן הרב שמן ששון בספרו פתח עינים [דף ב' ע"א ד"ה ברוך], ושם [בד"ה אדך] כתב שהעיקר הוא כסידור שהוא הלכה ולמעשה, ובדברים אלו הארכנו לעיל, יעו"ש.

חיצון קודם באור הלבנה.

והנה ב-אור הלבנה [עמוד י"א למטה] כתב הקדמה **קצרה** למטבע הברכה, ושם בד"ה והסדר [אמצע עמוד י"ב], כתב את ה**סדר** שבכוונת מטבע הברכה, וז"ל:

וה**סדר** בכונת הברכה וכו', והיינו שבתבת **ברוך**, יכוין לזווג ב' זיווגים, **חג"ת ונה"י** דחג"ת [חיצון דחיצון] דעתיק ואריך ואו"א וישסו"ת, ונאח"כ **חב"ד** דחג"ת [פנימי דחיצון] דפרצופים הנז' וכו'. שמכללות דברים אלו מובן שזיווג חיצון דחיצון - **קודם** לפנימי דחיצון, וטה בעתיק ואריך ואו"א וישסו"ת [וכמבואר בנה"ש]. וראה בהמשך דבריו שביאר גם את ה**שמות** של השפע הנמשך משני זיווגים אלו. והיינו שבזיווג **חיצון דחיצון**, נמשכים ג' **מ"ב דעס"מ ומילויהם**, והם בערך - מוחין דעיבור ויניקה. ובזיווג **פנימי דחיצון**, נמשכים **עסמ"ב וקס"א קמ"ג**, והם בערך - מוחין דגדלות [וראה לקמן].

שיטת השד"ה באור הלבנה.

בהמשך אור הלבנה [ריש עמוד י"ד וכן בפאת השד"ה דפו"י עמוד רע"ט ע"א ד"ה עוד נמצא ובנדמ"ח הוא בדף שני"ח ע"א] הביא את שיטת ה**שד"ה**, בענין סדר הזיווגים של חיצון דחיצון ופנימי דחיצון, וז"ל:

ובענין הזיווגים² חיצון ופנימי דחג"ת [דחיצון] הנז"ל, דעת מו"ר הרה"ג שד"ה יצ"ו [זיע"א], לכוין בתיבת **ברוך** לזווג זיווג חג"ת נה"י דחג"ת [חיצון דחיצון], דעתיק **קודם**, ואח"כ חב"ד דחג"ת [פנימי דחיצון], וכן בא"א וכו'.

למדנו שבסדר הזיווגים בין בעתיק ובין בא"א, שיטת השד"ה היא שחיצון דחיצון, **קודם לפנימי** דחיצון.

עוד ביאר ב-אור הלבנה את ה**ראיה** של מו"ר השד"ה, למה זיווג חיצון דחיצון **קודם לפנימי** דחיצון, וז"ל:

וראייתו ממ"ש הרש"ש בנה"ש [דף כ"א ריש ע"ג], שצריך לכוין בשני זיווגים. זיווג **א'** [ראשון], בפרצופי נה"י וחג"ת דחג"ת [חיצון דחיצון], וזיווג **ב'** [שני] בפרצופי חב"ד דחג"ת [פנימי דחיצון] וכו', יעו"ש, דמבואר מזה שזיווג **החיצון הוא קודם**.

ולחבנה טובה של ה**ראיה** שהביא מו"ר השד"ה, נעתיק כאן את דברי נהר שלום [דף כ"א ריש ע"ג] ריש ד"ה נמצא, וז"ל:

נמצא כפי זה שצריך לכוין במלת **ברוך**, לזווג כל ה**חמשה** פרצופים דפרצוף חג"ת [חיצון] הנז', ולכלול אותם בבחינת **שני** זיווגים.

זיווג א', בפרצופי נה"י וחג"ת דחג"ת [חיצון דחיצון] הנז', הנקרא תמיד פרצופי **עיבור ויניקה** ונקרא **חיצוניות**, בערך פרצופי חב"ד [דחג"ת³] הנקרא תמיד פרצופי **גדלות** ונקרא **פנימיות**. וזיווג **ב'**, בפרצופי **חב"ד דחג"ת** [פנימי דחיצון] הנז' וכו'.

למדנו שזיווג **ראשון** - הוא נה"י וחג"ת דחג"ת, וזיווג **שני** - הוא חב"ד דחג"ת.

עוד למדנו ש-נה"י וחג"ת דחג"ת נקראים **עיבור ויניקה** - בערך חב"ד דחג"ת הנקרא **גדלות**. ופשוט שזיווג **ראשון** שהוא **עיבור ויניקה** - קודם לזיווג **שני** שהוא **גדלות**.

ולפני שנמשיך בדברינו, נשים לב שגם בהמשך נהר שלום [סוף ע"ג] ד"ה

² ראוי לשים לב שהשד"ה מדבר כאן במפורש על סדר הזיווגים, אבל המשכת השפע, לא נזכרה כאן במפורש.

³ שהרי לעיל כתב הרש"ש שכל **חמשה** פרצופים אלו, הם דפרצוף חג"ת, וא"כ גם החב"ד שנזכר כאן הוא מפרטי חג"ת, והיינו שהוא חב"ד דחג"ת, [ולא חב"ד הכולל].

ברוך, חזר וכתב הרש"ש שחיצון דחיצון **קודם לפנימי** דחיצון, וז"ל:
 ברוך, יכוין להמשיך **שפע** מכתר עליון שהוא השורש העליון, לפרצופי
 נה"י וחג"ת דחג"ת [חיצון דחיצון], וגם לפרצוף חב"ד דחג"ת [פנימי
 דחיצון], דחו"ב דכתר שהם נקראים עתיק ונוק'.
 ויכוין **לזוגם** [את עתיק ונוק'] ב' זיווגים זיווג **תחתון** דנה"י וחג"ת
 [חיצון דחיצון] הוא הוי"ה אהי"ה, וזיווג **עליון** דחב"ד דחג"ת [פנימי
 דחיצון] הוא אהי"ה הוי"ה.

למדנו שבשני מקומות כתב בנהר שלום, שיש להקדים את הזיווג החיצון
 דחיצון לפני זיווג פנימי דחיצון, וא"כ יש לשאול למה מו"ר השד"ה הזכיר
 כאן רק את המקור הראשון [שבריש ע"ג ד"ה נמצא]. וכאן נשיב בקצרה, כי
 מקור זה **עדיף** וכדלקמן.

והביאור הוא שבנהר שלום [ריש ע"ג] הדגיש [בשורה 3] שזיווג **א' - ראשון**,
 הוא בפרצופי נה"י וחג"ת דחג"ת [חיצון דחיצון]. אבל זיווג חב"ד דחג"ת
 [פנימי דחיצון] הוא זיווג **ב' - שני**. [נפשוט שראשון, קודם לשני].

עוד הדגיש בנהר שלום, שפרצוף נה"י וחג"ת [חיצון דחיצון], נקרא **עיבור**
ויניקה, אבל פרצוף חב"ד דחג"ת [פנימי דחיצון] נקרא **גדלות**, ופשוט
שעיבור ויניקה קודמים - לגדלות.

ונראה שבגלל שתי הדגשות אלו הכתובות [רק **ריש** ע"ג] בד"ה ונמצא,
 משא"כ בדברי נהר שלום לקמן [סוף ע"ג] ששם **אין**⁴ את ההדגשות הנ"ל,
 לכן הזכיר מו"ר השד"ה דוקא את דברי נהר שלום [ריש ע"ג] ד"ה ונמצא,
 וכנ"ל.

בהמשך דברי השד"ה שבאור הלבנה, עסק [בדברי הרב פתח עינים], שב-**סידור**
 מסודר להיפך, והיינו שזיווג פנימי קודם, וז"ל:

ומה שסידר **הרש"ש** - **בסידור**, זיווג **פנימי קודם** ואח"כ זיווג **חיצון**,
 הוא **כסדר עמידתן** כמו ציור הצלם, **ולעולם החיצון קודם בכונה**
 עכד"ק, וכ"ד הרה"ג מוהר"א ענתבי יצ"ו [זיע"א].

⁴ ומה שכתב שם בנה"ש [בסוף ע"ג] בענין הזיווגים, שזיווג נה"י וחג"ת דחג"ת [חיצון
 דחיצון] הוא **תחתון**, ואח"כ כתב שזיווג חב"ד דחג"ת [פנימי דחיצון] הוא זיווג **עליון**,
 אין מזה ראייה גמורה **שהתחתון קודם** לעליון, שאולי זיווג עליון - **ראשון**, וזיווג תחתון
 - **שני**.

והיינו שציור הכוונה שבסידור הוא [רק] **סדר עמידת הפרצופים** שבזה פנימי דחיצון הוא מעל לחיצון דחיצון, אבל בסדר הכוונה עצמה **לעולם חיצון דחיצון קודם**.

טעמו של הרש"ש, פאת השד"ה.

עוד ראוי לדעת שבפאת השד"ה [דפוי"י בהשמטות⁵ שבסוף הספר דף תי"א ע"א, ובנדמ"ח הוא בדף שני"ז ע"א], ביאר גם את **טעמו** של הרש"ש, שכתב בנהר שלום [דף כ"א רישוסף ע"ג] שזיווג חיצון דחיצון - **קודם** לזיווג פנימי דחיצון. ונקדים ונאמר שבפאת השד"ה [שם] בתחילת דבריו, העתיק את דברי הרב **שמן ששון** בספרו פתח עינים [דף ב' ע"א] ד"ה אך, שכתב שצריך לכוין בזיווג **פנימי** תחילה, שזה כסדר הכתוב ב-**סידור**, וז"ל:

אך דע דעיקר סדר הכוונה צריך לעשות כמ"ש **בסידור שהוא להלכה ולמעשה**, ותחילה סדר הכוונה צריך לכוין זוג **פנימי** [קודם, ואח"כ זיווג חיצון] וכו' ואין לשנות.

ועל **הראיה** שהביא הרב פתח עינים מהסדר שבסידור, כתב בפאת השד"ה, וז"ל:

וכתב שם השד"ה בגליון וז"ל⁶: [נלע"ד **דאין ראיה ממ"ש בסידור**, כי מה שכתב] **תחילה הפנימי** שהוא חב"ד דחג"ת, ואח"כ **החיצון** שהוא נה"י וחג"ת דחג"ת, הוא כפי **עמידת**⁸ **הפרצופים**⁹, **שהחב"ד**

⁵ עיין שם בהערה ל', שכתב וז"ל:

השמטות אלו נמצאו בסיעתא דשמיא **לאחר** חתימת הספר, ונאלצנו להביאם כהשמטות.

ובפאת השד"ה שנדמ"ח הובאו השמטות אלו, **במקומם** הראוי להם.

⁶ בפאת השד"ה בדפוס הישן, במקום התיבות: וכתב שם השד"ה בגליון וז"ל, כתבו: נ"ב.

⁷ סוגרים אלו, כתובים בפאת השד"ה.

⁸ כללות דברי השד"ה כאן, הם כמ"ש ב-**אור הלבנה** שהבאנו מדבריו לעיל.

⁹ והיינו שצריך שפרצופי **חב"ד** - **יעמדו למעלה** מפרצופי חג"ת נה"י, וכדלקמן באור

[עומד] ע"ג נה"י וחג"ת. אמנם בכוונה צריך לכוין תחילה החיצון

שהוא נה"י וחג"ת [דחג"ת], ואח"כ הפנימי שהוא חב"ד דחג"ת.

למדנו מדברי השד"ה שהסדר הכתוב בסידור, הוא [רק] סדר עמידת הפרצופים, ואינו ראיה - לסדר הכוונה. והיינו שבכוונה עצמה צריך לכוין בתחילה חג"ת ונה"י דחג"ת - חיצון דחיצון, ואח"כ חב"ד דחג"ת - פנימי דחיצון.

ומעתה יבאר השד"ה את טעמו של הרש"ש, למה צריך לכוין בחיצון דחיצון תחילה ואח"כ בפנימי דחיצון, וז"ל:

וטעמו של מורנו הקדוש הרש"ש, שתחילה נמשך עיבור ויניקה דיניקה, שהם נה"י וחג"ת דחג"ת [חיצון דחיצון], ואח"כ גדלות דיניקה שהם חב"ד דחג"ת [פנימי דחיצון]. ומעולם לא חזר בו בסידור, ממ"ש בנה"ש.

למדנו שלדעת מו"ר השד"ה זיע"א, סדר הכוונה הוא כמ"ש בנהר שלום, שחג"ת ונה"י דחג"ת - חיצון דחיצון, קודם לחב"ד דחג"ת - פנימי דחיצון. **וטעמו של הרש"ש [שהקדים את החיצון דחיצון], כי חג"ת ונה"י דחג"ת - הוא עיבור ויניקה, וחב"ד דחג"ת - הוא גדלות. ופשוט שעיבור ויניקה - קודם לגדלות. לכן חג"ת ונה"י דחג"ת - חיצון דחיצון - עיבור ויניקה, קודם לחב"ד דחג"ת - פנימי דחיצון - גדלות. ומה שרואים בסידור שפנימי דחיצון קודם, זה רק סדר עמידת הפרצופים ולא סדר הכוונה.**

הרב נסים עני [במעיל אליהו], כהשד"ה.

והנה גם הרב נסים עני זיע"א, כתב כדברי השד"ה. ונפתח ונאמר שב-מעיל אליהו [דף ר"נ אמצע ע"א] ד"ה זווג תחתון הוא וכו', על הכתוב בנהר שלום שזיווג חיצון קודם לזיווג פנימי, הביא הגהה מהרב נסים עני, וז"ל:

אני ענ"י עומד בחוץ, ראיתי להעיר על מה שכתוב כמה וכמה פעמים בנה"ש שמקדים זווג חיצון - ואחרי כן זווג הפנימי, והם בדף פ' ע"ב [בנד"מ דף כ"א ריש] ע"ג ד"ה נמצא, וז"ל: זווג ראשון בפרצוף נה"י

וחג"ת דחג"ת, הנקרא תמיד פרצוף **עיבור ויניקה**¹⁰ ונקרא חיצון וכו', וזווג **שני** בפרצוף חב"ד דחג"ת [הנקרא גדלות] וכו'. והוסיף הרב נסים עני לבאר, שגם בהמשך נהר שלום [סוף ע"ג] ריש ד"ה ברוך, המשיך הרש"ש לבאר שזיווג **חיצון דחיצון - קודם** וכו', וז"ל: וכן שם [בנה"ש] בד"ה ברוך [שבסוף ע"ג], מישך שייך ואזיל בשיטה זו, **שהחיצון - קודם לפנימי**.

רק ואך בתיבת **אתה**, כתב [בנה"ש דף כ"א אמצע ע"ד] להמשיך מזיווג **הפנימי [קודם]**, ואחרי כן כתב להמשיך מזיווג חיצון [דחיצון] שהוא מילוי דע"ב עם מ"ב אותיות [דע"ב. ובענין תיבת **אתה** זו, נרחיב לקמן]. עוד **שאל** הרב נסים עני, שדברי נהר שלום אלו, הם **היפך מהסידור**, וז"ל: ובסידור של מוהרש"ש זיע"א, מסודר לפנימיות - זווג **פנימי** שהוא אהי"ה הוי"ה בשילוב **תחילה**, ולמטה ממנו זיווג **חיצון**. וכן בשני זיווג אריך, **פנימי למעלה - ותחתיו חיצון**. וכן בזיווגי אבא ואמא, זיווג **פנימי - ואחרי כן** זיווג חיצון, כל זה נראה **הפך** מה שכתב בנה"ש.

וישב הרב נסים עני שאלה זו, [ועיקר דבריו הם כדברי השד"ח], וז"ל: ולפק"ד נראה, שמה שסידר בסידור הפנימי [קודם] ואחרי כן החיצון, **לא שרוצה לומר שיכוין הפנימי קודם דזה אי אפשר**, כמו שכתב בנה"ש [למה אי אפשר לומר כך] שזה [חיצון דחיצון, הוא] **עיבור ויניקה**, וזה [פנימי דחיצון, הוא] **עיבור שני דגדלות**, ואי אפשר שיבוא הגדלות - **קודם עיבור ויניקה**. אלא שסידרם [בסידור] **כסדר חנייתם**, שזה **עליון** שהוא חב"ד - פנימי, וזה שהוא חיצון שהוא ו"ק - הוא **תחתון**. אכן המכווין הוא מכוין כל אחד ואחד מהם **בזיווג חיצון תחילה**, ואחרי **כן בזיווג פנימי**, כנזכר בהקדמת הברכה [שבנה"ש] הנזכרת לעיל.

למדנו שגם הרב נסים עני [המובא במעיל אליהו] סובר שלעולם זיווג חיצון דחיצון, **קודם** לזיווג פנימי דחיצון. ומה שב-**סידור** מסודר זיווג פנימי דחיצון לפני ולמעלה מזיווג חיצון דחיצון - דבר זה הוא **לא סדר הכוונה** אלא [רק] סדר **חנייתם** [עמידת הפרצופים], אבל סדר הכוונה **לעולם חיצון**

¹⁰ במעיל אליהו כתב כאן עתיק נוקי, וכאן תקנתי עפ"י נהר שלום.

דחיצון - קודם לפנימי דחיצון.

בהמשך דבריו יבאר הרב נסים עני, למה בתיבת אתה - פנימי קודם, ובענין זה נרחיב לקמן.

אור הלבנה, סדר הזיווגים שבסידור אינו סדר הכוונה.

נחזור לדברי אור הלבנה, שכתב והביא **ראיה שמסדר הזיווגים הכתוב בסידור, אי אפשר ללמוד שזה גם סדר הכוונה, וז"ל:**

והנלע"ד **שמוכרח** לומר, **שאין מצוייר** כן [בסידור שפנימי - למעלה מחיצון, שמזה יש ראייה] לסדר הכוונה. **וראיה** לזה [שאין מהסידור ראייה] דהא בתיבות אלהי אברהם [סידור דף נ"ט ע"ב], אלהי יצחק [סידור דף ס' ע"א], ואלהי יעקב [סידור דף ס' ע"ב], מצוייר פרקין תתאין **דאבא - קודם** [למעלה], **ואח"כ למטה** - פרקין עילאין **דאימא**. ובזה אין שום חולק שצריך לכויך **קודם - בפרקין עילאין** [המסודרים למטה] **דאימא, ואח"כ** בפרקין תתאין דאבא - שהם **למעלה**. [ולמה בענין אלהי אברהם וכו' אין חולק שאימא קודמת לאבא], כמ"ש בע"ח שער כ"ב ריש פ"ג [דף ק"ה ע"א שורה 8], וז"ל: בברכת אבות נכנסין [באלהי אברהם וכו'] **ג"ר דאימא תחילה**, ואח"כ נכנסין ג"ת דאבא, **כי אין המוחין דאבא נכנסין, עד שיכנסו המוחין דאימא כולם** ע"כ, מבואר להדיא כמ"ש. וא"כ בסידור מצוייר עפ"י **עמידתן, ולעולם החיצון קודם - בכונה**, כנז"ל.

וכדי להבין את דברי הרב אור הלבנה שבענין אלהי אברהם וכו', נעתיק ונבאר את הכתוב בסידור [דף נ"ט ע"ב] בתיבות אלהי אברהם, [ומשם יובן גם הכתוב בתיבות אלהי יצחק ואלהי יעקב]. שהנה בסידור [הרש"ש הנדפס¹¹] מסודרת הכוונה כך:

¹¹ כאן ראוי לדעת שהראיה שהביא הרב אור הלבנה היא מסידור הרש"ש הנדפס, ששם מסודרים מוחין דאבא **מעל** מוחין דאימא, וכן מסודר בכמה סידורי כתי"י. אמנם בסידור היר"א [ח"א עמוד 601] סידר את מוחין דאימא - מצד **ימין**, ואת מוחין דאבא - מצד **שמאל**. שסדר זה שונה מהסידור הנדפס. ומכ"מ גם מסדר זה שביר"א, מוכח

אלהי אברהם

פנימיות דפנימיות

א פ"ת דנצח דאבא
א אלהי
א יתנה
א נד י י י

א זה קודם מכיין
א פ"ע דנצח דאימא
א אלהי
א יתנה

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא

י יה יהו יהוה

יוד הא ואו הא

הנה למעלה בשלוש השורות הראשונות [שמתחת לכותרת: פנימיות דפנימיות] מסודרים אהי"ה והוי"ה בניקוד חיריק, ומתחתם יש מילוי ע"ב - שאלו הם המוחין דפרק תחתון **דנצח דאבא**, [וכמו שכתוב שם מצד שמאל].

ומתחת לשלוש השורות אלו יש אהי"ה והוי"ה בניקוד פתח, שזה נרנח"י דמוחין דפרק עליון **דנצח דאימא**, [ככתוב שם מצד שמאל].

ועתה אם נבין כשיטת הרב שמן ששון בפתח עינים, שהציוור שבסידור הוא **להלכה ולמעשה**, א"כ צריך היה גם כאן לכוין במוחין דאבא - **קודם ולפני** המוחין דאימא. וזה **לא** יתכן, שהרי זה סותר לעץ חיים שער כ"ב פ"ג, וכדלקמן.

שמעתה נבין שמ-ציוור הכוונה הכתוב בסידור, **אין ראיה** שכך סדר הכוונה, שהרי [כאן] באלהי אברהם מוחין **דאבא** - **מסודרים למעלה ולפני** מוחין דאימא, אבל בכוונה עצמה יש לכוין במוחין **דאימא** - **קודם ולפני**¹² מוחין

שמקדימים את מוחין דאימא לפני מוחין דאבא.

¹² וכן כתב סב"ק המקובל רבי מרדכי עטייה זצוק"ל, שמצד שמאל של המוחין דאימא כתב, וז"ל: **זה קודם תכוין**. והוסיף שם אות א' גדולה, ומצד שמאל של מוחין דאבא

דאבא.

נשוב ל-ראיה שהביא באור הלבנה מעץ חיים שער כ"ב ריש פ"ג [דף ק"ה ריש ע"א], שם מפורש שיש לכויין במוחין **דאימא תחילה**, וז"ל [ע"ח]:

ובברכת אבות [באלהי אברהם וכו', סידור דף נ"ט ע"ב, ס' ע"א-ב] נכנסין ג"ר **דאימא, ואח"כ נכנסין נה"י דאבא**, ואח"כ [בגומל, סידור דף ס"ד ע"א] חג"ת דאבא, ואח"כ [בקונה הכל, סידור דף ס"ו ע"ב] ג"ר [דאבא].

כי אין המוחין דאבא נכנסים - עד שיכנסו המוחין דאמא כולם וכו'.

וראוי לשים לב שהגם שבתחילת דברי עץ חיים ביאר הרב כבר, שבתחילה נכנסין ג"ר דאימא ואח"כ נה"י דאבא [ולכאורה די בזה כדי שנדע שיש לכויין במוחין דאימא - קודם מוחין דאבא], מכ"מ הוסיף וכתב [כאן] הרב **כלל**, וז"ל:

כי אין המוחין דאבא נכנסין - עד שיכנסו המוחין דאימא כולם.

וא"כ בדברי עץ חיים אלו יש הוכחה וראיה **כפולה**, שצריך לכויין בכניסת מוחין דאימא קודם ולפני כניסת מוחין דאבא. ועפ"ז סיכס וכתב באור הלבנה בסוף דבריו, וז"ל:

וא"כ בסידור מצוייר - עפ"י עמידתן, ולעולם החיצון קודם בכונה, כנז"ל.

בהקדמת רחובות הנהר מבואר שזיווג דרעותא - קודם.

נשוב להמשך דברי אור הלבנה [אמע עמוד י"ד], שכתב וז"ל:

ומה שכתב בהקדמת רחובות הנהר [דף ט' סוף ע"א], ובהקדמת המעביר [דף כ"ג ריש ע"ד], כי הפרצוף יש בו ב' זיווגים, זיווג ראשון - הוא דרעותא - והם חב"ד שבו, ואח"כ מזדווג זיווג שני דגופא - שהם ו"ק שבו, כיעו"ש.

שהנה עד עתה למדנו מנהר שלום בהקדמת הברכה [דף כ"א ריש וסוף ע"ג], שזיווג חיצון דחיצון - קודם לזיווג פנימי דחיצון, אבל בהקדמת רחובות הנהר [דף ט' סוף ע"א], וכן בהקדמת המעביר שבנה"ש דף כ"ג ריש ע"ד שורה 4], מבואר לכאורה אחרת, והוא שזיווג רעותא - חב"ד - פנימי קודם לחיצון.

הוסיף אות ב' גדולה. וכל זה כדי שנדע, שיש לכויין במוחין דאימא - קודם ולפני מוחין דאבא.

וז"ל הקדמת רחובות הנהר [דף ט' סוף ע"א 11 שורות מלמטה]:

וכל פרצוף עליון, מתקן הבירורים של פרצוף התחתון ממנו הנקרא **בן אליו**, ע"י שמזדווג **שני** זיווגים. זיווג **ראשון** הוא זיווג **דרעותא** שהם **המוחין** [חב"ד], שהם השלשה פרצופים הפנימיים שלו. ואח"כ מזדווג עם נוקי זיווג **שני** - **דגופא** שהם הו"ק, שהם שני פרצופים החיצוניים **חג"ת ונה"י**, ומתקנים אותם הבירורים דפרצוף התחתון וממשיכין אותם וכו'.

נשוב למ"ש בנהר שלום, וז"ל:

זיווג **ראשון** הוא זיווג **דרעותא** - שהם **המוחין** [חב"ד], שהם השלשה פרצופים הפנימיים שלו.

שמוזה נבין שהזיווג **הראשון** הוא זיווג **דרעותא** שהם **המוחין** - **חב"ד** - **פנימי**. ורק אח"כ יש זיווג **שני** - **דגופא** - **ו"ק**, כמ"ש בהמשך נהר שלום, וז"ל:

ואח"כ מזדווג עם נוקי זיווג **שני** - **דגופא** שהם הו"ק, שהם שני פרצופים החיצוניים **חג"ת ונה"י**.

והנה כל הכתוב כאן, הוא **שלא** כדברי נהר שלום [דף כ"א ריש וסוף ע"ג] במטבע הברכה, ששם מפורש [אחרת, והוא] שהזיווג **הראשון** הוא בפרצופי נה"י וחג"ת דחג"ת [פרצוף חיצון], והזיווג **השני** הוא בפרצופי חב"ד דחג"ת [פרצוף פנימי].

ושאלה זו שמענין זיווג דרעותא, היא גם על דברי השד"ה שעשה עיקר מהכתוב בנהר שלום בהקדמת הברכה [דף כ"א ריש וסוף ע"ג], שזיווג **חיצון** - **קודם** לפנימי.

זיווג דרעותא, נשיקין.

ולפני שנשיב על השאלה דלעיל, נבאר תחילה מה ענינו של זיווג **דרעותא**, הכתוב בהקדמת רחובות הנהר [דף ט' סוף ע"א שנו"ל], וז"ל:

זיווג ראשון הוא זיווג **דרעותא** - שהם **המוחין** [חב"ד], שהם השלשה פרצופים הפנימיים שלו.

וראה בשמן ששון [על הקדמת רחובות הנהר שנדפס בסוף נהר שלום], שם [בדף ע"ו סוף ע"א ד"ה שם זווג א"ן, כתב וז"ל:

שם, זיווג ראשון הוא זיווג דרעותא וכו', פירוש זיווג **דרעותא** - הוא זיווג **דנשיקין**, כמ"ש בע"ח שער ט"ל פ"ה ופ"ט ובכ"מ, **הקודם** אל הזיווג דגופא בגופא, ונראה גם בשער הפסוקים פרשת וירא [דף י" ע"ד מד"ה ועתה], [ע"י שער ט"ל פ"ב].

למדנו שזיווג **דרעותא** הוא זיווג **דנשיקין**, כמבואר בשער ט"ל פרק י"ד [דף ע"ח ע"א, ובסוגיא יקרה זו עסקנו בשיעור הקודם חקנו משם. וע"י ועוד בשו"ת **תורה לשמה** לאון עוזנו הרב יוסף חיים זצוק"ל סימן **תצ"ב**, שהעתיק את דברי ע"ח והוסיף מדברי שער הפסוקים, יעו"ש].

יישוב השד"ה לשאלה שבענין זיווג דרעותא.

נשוב להמשך דברי הרב אור הלבנה, ששאל וז"ל:

[האם] אין מזה [מענין זיווג דרעותא], הכרע לנדון דנן [במטבע הברכה], שיהיה **זיווג הפנימי קודם**, [ונראה שיש לגרוס דברים אלו בלשון שאלה ותמיחה].

והביא באור הלבנה את תשובת השד"ה לשאלה זו, וז"ל:

והשיב על זה השד"ה יצ"ו [זיע"א], דשם [בהקדמת רחובות הנהר דף ט' ע"א] אינו ענין לזה [למטבע הברכה], דהתם [בזיווג דרעותא] איירי **בפרטות** כל בחינה, **ג"ר שבה קודמין** - שהוא **זיווג דרעותא**. וכן בברכה **חג"ת ונה"י** [חיצון] דחג"ת, קודמין [לחב"ד דחג"ת], וזיווג **רעותא שבהם** [שבחג"ת ונה"י דחג"ת] **קודם**. וכן בחב"ד [פנימין] דחג"ת [זיווג רעותא שבו קודם], עכ"ד.

ונראה בביאור הדברים [בקיצור], שבהקדמת רחובות הנהר, הרש"ש אינו עוסק בזיווגים כלליים וכענין מטבע הברכה [שם יש זיווג פנימי דחיצון וחיצון דחיצון], אלא **בפרטות** זיווגים אלו.

והיינו שלעולם זיווג **חיצון** דחיצון שהוא **חג"ת ונה"י** דחג"ת, **קודם** לזיווג פנימי דחיצון שהוא חב"ד דחג"ת [וכמ"ש במטבע הברכה]. אבל **בפרטי** זיווג חיצון דחיצון [חג"ת ונה"י דחג"ת], יש **שני** זיווגים, והזיווג **הראשון** שבהם הוא זיווג **רעותא** [שבזיווג חיצון דחיצון], והזיווג **השני** שבהם הוא זיווג **גופא בגופא** [שבזיווג חיצון דחיצון], והעיקר שנבין ששני זיווגים אלו, הם **פרטי** חיצון דחיצון.

וכן בזיווג פנימי דחיצון - תב"ד דחגי"ת, **בפרטיו**, יש שני זיווגים, **והראשון** שבהם הוא זיווג **רעותא** [שבזיווג חב"ד דחגי"ת], והשני שבהם הוא זיווג **גופא בגופא**.

ובעזה"י בשיעורים הבאים נשוב לענין עמוק זה, ונבאר את שיטת הרב באתי לגני [ח"ג דף קכ"ז ריש ע"ב].

אור הלבנה, אין ראייה להרב פתח עינים מסדר וציור הכוונה שבסידור.

בהמשך אור הלבנה ד"ה שוב, חזר לעסוק בשיטת הרב **פתח עינים** [דף ב' ע"א], הסובר שזיווג **פנימי - קודם** לחיצון, וטעמו משום שב-**ציור** הכוונה שבסידור, **פנימי קודם** לחיצון, ושהרש"ש **חזר** בו בסידור ממה שכתב בנהר שלום, וז"ל:

שוב ראיתי להרב פתח עינים [דף ב' ע"א] שכתב בזה, שצריך לכוין זיווג **פנימי קודם - מטעם הציור** שבסידור, ושהרש"ש **חזר** בו ממ"ש בנה"ש, יעו"ש.

למדנו שטעמו של הרב פתח עינים - שכתב שזיווג **פנימי קודם**, הוא בגלל **ציור** הכוונה שבסידור, ששם זיווג פנימי מסודר - **לפני ומעל** זיווג חיצון. ועל הבנת הרב פתח עינים זו, כתב באור הלבנה, וז"ל:

ולא ידעתי מני"ל זה לומר שהרש"ש **סותר דבריו - וחזר** [בנו], ואדרבא י"ל **דסמך** על מה שכתב בנה"ש, ולכן לא חש לציור [שבסידור]. ועוד שכך היא המדה [לצייר כסדר **עמידתן** שהעליון למעלה] וכהא דאלהי אברהם וכנז"ל וצ"ע, והיעב"א.

והיינו **שאינו** שום הכרח לומר שהרש"ש **חזר** בו בסידור - מהכתוב בנהר שלום, שהרי אפשר לומר [אחרת, והוא] שהרש"ש **סמך** על מה שכתב בנהר שלום - **שחיצון קודם**, [אפילו שבסידור - **ציור** הכוונה הוא להיפך]. והראייה להבנה זו היא מכוונת אלהי אברהם וכו', ששם מוחי אבא מסודרים **מעל** ולפני מוחין דאימא, **ואין** חולק בזה שצריך לכוין במוחין דאימא לפני מוחין דאבא, [וכנ"ל].

הרב נסים עני והשד"ה, סדר הכוונה בפועל ב-ברוך.

נשוב לדברי הרב הרב נסים עני שבמעיל אליהו ולדברי השד"ה, ונאמר ששניהם סוברים ש-ציון הכוונה שבסידור, הוא [רק] **סדר עמידת הפרצופים - ולא סדר הכוונה בפועל.**

והיינו שהגם שבסידור בתיבת **ברוך** בזיווגי עתיק וא"א, מסודר **פנימי** דחיצון - למעלה ולפני חיצון דחיצון, מכ"מ סדר הכוונה [בפועל] הוא [להיפך, והיינו] שיש לכוין **מלמטה למעלה**, והיינו שנכוין בחיצון דחיצון קודם לפנימי דחיצון. וכן [בהמשך הסידור] בזיווגי **או"א וישסו"ת** שבתיבת ברוך, נכוין בחיצון דחיצון - קודם לפנימי דחיצון.

וכאן המקום לשים לב, שבהמשכת **שפע** חיצון דחיצון שמ-א"א ל-או"א וישסו"ת [המסודר בסידור **בסוף** תיבת ברוך, דף כ"ד ריש ע"ב בשורה הראשונה], הנה צריך **להקדים** המשכת שפע **חיצון** דחיצון דא"א - לפני המשכת שפע **פנימי** דחיצון. והיינו **שלפני** שנמשיך שפע **פנימי** דחיצון שהוא עסמ"ב וכו' מ-א"א ל-או"א וישסו"ת [המסודר בסידור דף כ"ד ע"א שורה 10 מלמעלה], צריך להמשיך שפע **חיצון** דחיצון מ-א"א ל-או"א וישסו"ת, כמפורש בנהר שלום [דף כ"א ריש ע"ד שורה 3], יעו"ש. וכבר הזכרנו לעיל ששפע חיצון דחיצון זה, הוא שפע **נעלם** [והיינו שאין אנו יודעים מה שם שפע זה].

וכן בענין **זיווגי או"א וישסו"ת** המסודרים בסידור, הוא [רק] סדר **עמידת הפרצופים - ולא סדר הכוונה בפועל** שבסדר הכוונה נכוין **להיפך**, וכדלקמן.

ונרחיב מעט להבנת הדברים, בסידור [דף כ"ד ע"א], לאחר שסיים את המשכת עסמ"ב וכו' מ-א"א ל-או"א וישסו"ת, סידר [בשורה 10 **מלמטה**] את **זיווג הנשיקין - פנימי** דחיצון דאו"א וישסו"ת. ורק בהמשך הסידור [בעמוד ב' שורה 2], יש **לזווג** [כמבואר בהגהה הכתובה בסידור **בסוף** העמוד, ועפ"י נה"ש] את או"א וישסו"ת **זיווג חיצון** דחיצון, שממנו ימשך שפע חיצון דחיצון שהוא ג' מ"ב דעס"מ ומילוייהם וכו'. והנה סדר זה [לפי הבנת הרב נסים עני והשד"ה] הוא [רק] **סדר עמידת הפרצופים - ולא סדר כוונתם.**

והיינו שהכוונה **בפועל** צריכה להיות להיפך [וכדלקמן], והיינו שבסיום ההמשכה שמ-א"א ל-או"א, שהסתיימה [11 שורות מלמטה] בשמות הוי"ה [מימין] ואהי"ה [משמאל], הנה כאן צריך לעשות **זיווג חיצון דחיצון** דאו"א

וישסו"ת [שהרי לשיטתם חיצון קודם לפנימי]. והיינו שכאן יש לכוין תחילה בכתוב בסידור לקמן [דף כ"ד ע"ב סוף שורה 2], וז"ל:
 ולהמשיך מזיווג זה מוחין דאותיות ד-ג' מ"ב דעס"מ וכו'.
 ורק אח"כ נכוין בזיווג הפנימי דחיצון דאו"א וישסו"ת [שהוא זיווג דנשיקין, הכתוב בסידור דף כ"ד ע"א 10 שורות מלמטה].

וכדי שיובנו הדברים היטב, סידרנו כאן את כוונת תיבת ברוך לפי הרב נסים עני והשד"ה.

ציור כוונת תיבת ברוך¹³ לפי הרב נסים עני והשד"ה

ברוך

יכוין להמשיך שפע מכתר עליון, לשני¹⁴ זיווגי דחג"ת דעתיק, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דעתיק.

דחג"ת דעתיק {	דנה"י וחג"ת	אֵלֶּהֶּהוּיָהּ	זיווג חיצון
	דחב"ד	אֵלֶּהֶּהוּיָהּ	זיווג פנימי

יכוין להמשיך שפע משני זיווגי דחג"ת דעתיק, לשני זיווגי דחג"ת דא"א, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דא"א.

דחג"ת דא"א {	דנה"י וחג"ת	אֵלֶּהֶּהוּיָהּ	זיווג חיצון
	דחב"ד	אֵלֶּהֶּהוּיָהּ	זיווג פנימי

¹³ נוסח מטבע הברכה של תיבת ברוך, נערך עפ"י נוסח מטבע הברכה של כוונת ספירת העומר [דף ג'ג-ד'], ומטבע הברכה שבסידור הרש"ש הנדפס [ח"ב דף כ"ד ע"א-ב'].
 הוספנו כותרות בסוגרים, כדי להדגיש את דברי הסידור.

¹⁴ ראה בנה"ש [דף כ"א סוף ע"ג] ריש ד"ה ברוך, שיש להקדים המשכת שפע חיצון דחיצון - לשפע פנימי דחיצון. ונראה שכן דעת הרב נסים עני והשד"ה, שעשו עיקר מלשון נה"ש.

[המשכת שפע [נעלם] מזיווג **חיצון** דחיצון דא"א, לאו"א וישסו"ת]
יכוין להמשיך שפע מזיווג **חיצון**, [שהוא] נה"י וחג"ת דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א,
 לזיווג **חיצון**, [שהוא] נה"י וחג"ת דחג"ת, דמ"ה וב"ן דאו"א וישסו"ת.

[המשכת שפע מזיווג **פנימי** דחיצון דא"א, לאו"א וישסו"ת]
יכוין להמשיך שפע מזיווג **הפנימי** דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א,
 לזיווג **פנימי** דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דאו"א וישסו"ת.

שפע דב"ן דזיווג **הפנימי** הנז' דא"א,
 מפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב
 דמ"ה וב"ן דב"ן, דחב"ד דחג"ת דא"א.

אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא

לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב,
 דזיווג עליון דאימא ותבונה.

מ' **אהיה**

שפע דמ"ה דזיווג **הפנימי** הנז' דא"א,
 מפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב וחו"ג
 דמ"ה וב"ן דמ"ה, דחב"ד דחג"ת דא"א.

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

(עסמ"ב גי' ברוך עם ד' אותיות)

לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב וחו"ג,
 דזיווג עליון דאבא ויש"ס.

מ' **יהוה**

[זיווג והמשכת שפע חיצון דחיצון, מאו"א וישסו"ת]

ויכוין לזיווג פרצוף נה"י וחג"ת דאו"א וישסו"ת הוי"ה ואהי"ה,
 ולהמשיך ולהוציא מזיווג זה מוחין דאותיות דג' מ"ב דע"ב ס"ג מ"ה וג' מילואים,
 עם נרנח"י דנח"י דרוח דרוח שבהם.

זיווג חיצון דנה"י וחג"ת דחג"ת, דאו"א וישסו"ת.

יאההויה

אהיה

אהיה

**אהיה אהיה
 יהיה יהיה**

יהיה

יהיה

יהיה

יהיה

יהיה

יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי

יוד הא ואו הא

יוד ויו דלת. הי יוד.

יוד ויו דלת. הי יוד.

יוד ואו דלת. הא אלק.

ויו יוד ויו. הי יוד

ואו אלק ואו. הי יוד

ואו אלק ואו. הא אלק

מ"ו מילוי ע"ב

ל"ז מילוי ס"ג

יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי

י"ט מילוי מ"ה

יוד הא ואו הא

[זיווג והמשכת שפע פנימי דחיצון מאו"א וישסו"ת, ליסודותיהם]

ולזיווג חב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דאו"א וישסו"ת,

איההויה

ולהמשיך טיפת עסמ"ב,

וטיפת קס"א קמ"ג, לקנ"א

ליסוד דחב"ד דחג"ת דאבא ויש"ס.

שביסוד דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה.

יוד הי ויו הי

אלף הי יוד הי

יוד הי ואו הי

אלף הא יוד הא

יוד הא ואו הא

יוד הה וו הה

ליסוד דזיווג עליון דאבא ויש"ס.

ליסוד דזיווג עליון דאימא ותבונה,

שבו קנ"א בציוור אותיותיו.

(יהוהויהו)

אלף, הדהה, הדהה, יוה, הדהה, הדהה

ג"ה רל"ב.

בתיבת אתה, פנימי קודם.

כבר ביארנו לעיל שלפי הרב נסים עני והשד"ה [שעשו עיקר מהכתוב בנה"ש] חיצון דחיצון קודם לפנימי דחיצון, וא"כ [לכאורה] גם בתיבת **אתה** צריך לכוין קודם בחיצון דחיצון ואח"כ בפנימי דחיצון. והנה בכל הסידורים [וגם בנהר שלום ראה לקמן], מסודר בתחילת תיבת אתה **פנימי דחיצון**, שענינו המשכת שפע - עסמ"ב [וה"ח] מיסוד דאבא ויש"ס - ליסוד דאימא ותבונה, כמפורש בנהר שלום [דף כ"א ע"ד] ריש ד"ה **אתה**, וז"ל:

אתה, יכוין להמשיך מיסוד דפרצופי **חב"ד דחג"ת** [פנימי דחיצון] דאבא ויש"ס, מספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הנז"ל וכו', ליסוד דפרצופי חב"ד דחג"ת [פנימי חיצון] דאימא ותבונה.

למדנו שגם לפי נהר שלום [שבתבת ברוך ביאר שחיצון דחיצון - קודם וכנ"ל], הנה בתיבת **אתה** נכוין בפנימי דחיצון תחילה. ויש להבין למה בתיבת **אתה**, **שינה** הרש"ש [גם בנה"ש וגם בסידור] את הסדר.

ולהבנת הסדר שבתבת **אתה**, נשוב לדברי הרב מעיל אליהו [דף ר"ן ע"א 8 שורות מלמטה] ששם הביא את הגהת הרב נסים עני, ושם מודגש שבתבת **אתה** - פנימי קודם, וז"ל:

רק ואך בתיבת **אתה**, כתב להמשיך מזווג הפנימי, ואחרי כן כתב להמשיך מזווג חיצון שהוא מילוי דע"ב עם מ"ב אותיות [דע"ב].

ובהמשך ההגהה [דף ר"ן אמצע ע"ב] ביאר הרב נסים עני, למה בתיבת **אתה** הקדים הרש"ש פנימי לחיצון, וז"ל:

ודוקא בתיבת **אתה**, יוקדם המשכת זיווג הפנימי מיסוד דאבא ליסוד דאימא ומשם למלכותה, ואחרי כן להמשיך מילוי דע"ב וכו' שהוא מזווג חיצון.

והטעם לזה השינוי, כיון דבתיבת ברוך - בסוף הכל¹⁵ עשינו זיווג הפנימי דאו"א, והמשכנו הטיפה דעסמ"ב - ליסודות דאבא ואימא, עתה [ב-אתה] ימשיכם [קודם כל] מיסוד דאבא ליסוד דתבונה ומשם למלכותה. ואחרי כן ימשיך מזיווג החיצון מ"ב דע"ב, לחח"ן ד-ז"א.

¹⁵ הנה גם כאן מפורש סדר הכוונה שבתבת ברוך, והוא שיש לכוין תחילה בחיצון דחיצון דאו"א וישסו"ת שממנו נמשך גי' מ"ב ד-עס"מ ומילוייהם וכו', ורק אח"כ נכוין

וביאור הדברים הוא **שבסוף** תיבת ברוך, עשינו זיווג פנימי דאוי"א וישסו"ת [נשיקין], ומזיווג זה המשכנו טיפת עסמ"ב ל-**יסוד דאבא ויש"ס**, וטיפת קס"א קמ"ג ל-**יסוד דאימא ותבונה**. ובתיבת **אתה** יש להמשיך קודם כל את עסמ"ב שמ-**יסודו** ל-**יסודה**. שהרי כוונה זו שייכת ל**אוי"א וישסו"ת עצמם**, שלכן הם **קודמים** לכוונה של המשכת מ"ב דע"ב וכו', שזו המשכה מאוי"א וישסו"ת ל-זו"ן.

והיינו שקודם יש לסיים את ההמשכות **שבפרצוף או"א וישסו"ת עצמם**, ורק אח"כ אפשר לעבור להמשכה [של חיצון דחיצון] שמ-אוי"א וישסו"ת - לזו"ן.

בתיבת ה', חיצון קודם.

מעתה יבאר הרב נסים עני, את סדר הכוונה דתיבת ה', וז"ל:

ובתיבת **ההוי"ה**, **בתחילה** ימשיך מזיווג **חיצון** [דחיצון] מ"ב דמ"ה - לדת"י דז"א, **ואחרי כן מזיווג הפנימי - לחב"ד דחג"ת** [דז"א].

והגם שיש סידורים [ראה לקמן] כתוב מ"ב דמ"ה **בסוף** [תיבת ה'], כבר כתבנו למעלה דסדר הכתיבה **אינו** כמו [סדר] הכוונה, שהמכוין יעיין בהקדמה [שבנה"ש] ויכוין כסדר הכתוב שם, כן נלע"ד וההי"ב, ע"כ.

הנה בתיבת ה' מפורש בנהר שלום [דף כ"א ע"ד] ריש ד"ה ה' [וכן ברוב הסידורים], **שחיצון דחיצון** [שהוא מ"ב דמ"ה ומילווין] **קודם**, [ורק] **אח"כ** נכוין בהמשכת **פנימי דחיצון** [שהוא עסמ"ב עם ה"ה, וקס"א קמ"ג קני"א עם ה"ג]. ונראה בטעם הדבר, שהרי בתיבת ה' שתי ההמשכות [חיצון ופנימי דחיצון] הם ל-ז"א, לכן פשוט שכאן יש **להקדים חיצון** לפנימי וכו'.

ואם **נשאל** למה יש סידורים שבתיבת ה', סידרו **פנימי דחיצון קודם** ורק אח"כ חיצון דחיצון, נשוב לדברי הרב נסים עני שדן בענין זה, וז"ל:

והגם שיש סידורים כתוב מ"ב דמ"ה [שהוא חיצון דחיצון], **בסוף** [תיבת ה', ראה סידור היר"א ח"א עמוד 394], כבר כתבנו למעלה **דסדר הכתיבה** - **אינו כמו** [סדר] **הכוונה**, שהמכוין יעיין בהקדמה [שבנה"ש] ויכוין כסדר הכתוב שם [שהחיצון קודם], כן נלע"ד וההי"ב, ע"כ.

פנימי דחיצון דאוי"א, שממנו נמשך עסמ"ב ליסוד דאבא, וקס"א קמ"ג ליסוד דאימא.

למדנו שהרב נסים עני נאמן לשיטתו, שסדר הכתיבה - אינו סדר הכוונה,
ולעולם חיצון - קודם לפנימי.

החוברת יוצאת לע"נ הקדושים
נְרִיָּה בֶן אֵיילָה הַכֹּהֵן יְהוֹנָתָן הַי"ד
ולע"נ חבריו שנרצחו עמו בישיבת מרכז הרב

דורון מהרטה
רועי אהרן רוט
יונדב חיים הירשפלד
יוחאי ליפשיץ
יונתן יצחק אלדר
אברהם דוד מוזס
שגב פניאל אביחיל
ל' באדר א' התשס"ח
ה' יקום דמם

ולע"נ
יוסף בר אורידיה ז"ל
סבירסה בת תרכי ז"ל

כל הרוצה לקחת חלק ולתרום להפצת החוברת
בבקשה ליצור קשר עם
הרב יהושע ביסמוט טלפון: 0528630212